

сребарна монета, на която царь Михаилъ е представенъ като едно момченце, що ъзди едно малко конче. Спорядъ подбужданъето на майка си Ирина вижда се, като порасналъ Михаилъ Асѣнь, той предприелъ войнѣ съ Гърцитѣ, а именно съ Тодора Ласкариса Никейскія царь, слѣдъ смъртъта на баща му Ватацелла, за да отхрве изгубенитѣ земи въ времето на царуванъето на Калимана I. Въ началото дѣйствително той до нѣйдѣ и сполучилъ, но най сетнѣ много изгубилъ; и спорялъ това Боляритѣ въ Търново зели да мразятъ и него и майка му Ирина. Той се уженилъ впрочемъ за дъщерята на Сърбскія царь Уроша I, който като узналъ мъчното и безисходното положеніе на зетя си Михаила Асѣня, принудилъ го да се примири съ Грѣдитѣ, гоето той и сторилъ ако и съ голѣми загуби. Въ тия мъчни времена за Михаила Асѣня, внукъ-тъ на Асѣня I Калиманъ Александровъ, и братовчедъ на царь Ивана Асѣня II, се съединилъ съ недоволнитѣ Боляри и други граждани въ Търново, и най сетнѣ се рѣшило: да убиятъ Михаила Асѣня, да иенждятъ майка му Ирина, и да се превъзгласи за царь Калиманъ Александровъ. (Александръ е былъ синъ на Асѣня I, братъ на Ивана Асѣня II.) Това тѣ въ 1257 година точно и извршили; и близо при града Търново нападнали Михаила Асѣня, и го убили. Слѣдъ това, тоя Калиманъ се превъзгласява за царь (Калиманъ II), и зема си за супруга вдовицатъ на убитія царь Михаила Асѣня. Като се извѣстилъ обаче баща ѣ Урошъ I, Сърбскія царь за това похищеніе на Българскія Престолъ, и на дъщеря му царицата, рѣшилъ се да нападни на Търново и да освободи дъщеря си отъ похититель-тъ Калимана II; но преди да стигни Урошъ I въ Търново, извѣстилъ се че Калимана II го убили. Съ тоя царь Калимана II се свършва и прекратява родъ-тъ на Асѣниовци, които бѣхъ царували на Българскія Престолъ.

Въ такивато едни затруднителни обстоятелства, Боляритѣ съставили въ Търново единъ съвѣтъ, въ който были призвани и по отличнитѣ Лица на Българското царство: мѣряни и духовни; и въ тоя съборъ или съвѣтъ се рѣшило: „да се